

ΔΟΡΥΦΟΡΟΣ

τεύχος Γ' Σεπτέμβριος 2003

ΕΠΕΤΕΙΑΚΟ ΤΕΥΧΟΣ

"Πρόληψη για κάθε νόσο, είναι ή παιδεία".

ΜΑΡΑΘΩΝΑΣ - ΣΑΛΑΜΙΝΑ

ΕΜΕΙΣ ΤΙΜΟΥΜΕ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΤΑ ΚΑΝΑΛΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ "ΞΕΧΝΟΥΝ"

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΜΑΧΩΝ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΑΛΑΜΙΝΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΚΑΙ ΓΙΑ ΕΜΑΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ.

(Συνέπειες από πιθανή ήττα μας)

Με αφορμή την έλευση του Σεπτέμβρη ο ΔΟΡΥΦΟΡΟΣ τιμά την μνήμη των δύο πιο σημαντικών μαχών στην ιστορία του παγκόσμιου πολιτισμού. Την σημαντικότητα των οποίων δυστυχώς πολλοί από εμάς αγνοούμε κάποιοι διότι δεν ενδιαφερθήκαμε να μάθουμε, και κάποιοι, ίσως οι περισσότεροι, διότι δεν την διδαχθήκαμε. Και είναι απορίας άξιο γιατί υπόκεινται τέτοιας μεταχείρισης και αποσιώπησης αυτά τα δύο μεγάλα ιστορικά γεγονότα για τα οποία ο ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ στην ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΈΘΝΟΥΣ αναφέρει : *"Το έργο ήταν αλήθεια μεγάλο. Η πατρίδα μας ήταν γραφτό να δει πολλές ακόμη ένδοξες ημέρες αλλά ίσως καμιά δεν μπορεί να συγκριθεί με αυτή της μάχης του Μαραθώνα..."*.

Είναι επίσης λυπηρό από τα ελληνικά μέσα μαζικής αποχαύνωσης να ενημερωνόμαστε για το πότε αφόδευσε η Βίση και ο Πάριος και να μας υπενθυμίζουν κάθε 11η Σεπτεμβρίου το γεγονός των διδύμων πύργων, το οποίο αν και λυπηρό, δεν μπορεί να συγκριθεί με την σπουδαιότητα των παραπάνω μαχών.

Τον Σεπτέμβρη του 490 π.Χ στον ΜΑΡΑΘΩΝΑ 10.000 Αθηναίοι οπλίτες και 1000 Πλαταιείς υπεράσπισαν την ιδέα του ελεύθερου ατόμου από την οποία προήλθαν, η Δημοκρατία, η Φιλοσοφία, οι τέχνες, το Θέατρο με την Τραγωδία και την Κωμωδία, οι Επιστήμες και εν γένει όλα αυτά που εξύψωσαν τον Ελληνικό Πολιτισμό και δημιούργησαν αργότερα το παιδί αυτού τον λεγόμενο Δυτικό Πολιτισμό. Απέναντί τους είχαν τις ορδές του δεσποτικού καθεστώτος της Ανατολής οι οποίες αδημονούσαν να ανοίξουν τους ασκούς του σκότους. Ευτυχώς για εμάς και τον πολιτισμό το φως νίκησε. Την ημέρα εκείνη το σθένος των Ελλήνων οπλιτών και η στρατηγική ιδιοφυΐα του ΜΙΛΤΙΑΔΗ αποδείχθηκαν ανώτερα.

10 χρόνια αργότερα, τον Σεπτέμβρη του 480 π.Χ., στην ΣΑΛΑΜΙΝΑ, οι Πρόγονοί μας κλήθηκαν ακόμη μια φορά να πράξουν το καθήκον τους και να διασώσουν την σπίθα, από την οποία αργότερα προήλθε η φωτιά - λάμψη του παγκόσμιου Ελληνικού Πολιτισμού. Ο ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ προνοώντας χρόνια πριν και με την εμπειρία της μάχης του ΜΑΡΑΘΩΝΑ δημιούργησε ένα σημαντικό στόλο για να αντιμετωπίσει την επερχόμενη απειλή του ΞΕΡΞΗ. Αυτός ο στόλος αργότερα θα κάνει την Αθήνα ηγεμονία στην Ελλάδα.

Για εμάς ήττα στον ΜΑΡΑΘΩΝΑ ή την ΣΑΛΑΜΙΝΑ, σήμαινε την σταδιακή εξαφάνιση της φυλής μας και την καταστροφή του πολιτισμού μας. Για τον παγκόσμιο πολιτισμό την παραμονή του στην πρωτόγονη φάση την οποία διήρχετο την εποχή εκείνη.

Πιθανή ήττα μας θα είχε ως αποτέλεσμα:

1. Να μην δημιουργηθεί η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ στην μετέπειτα Αθήνα η οποία είναι αποτέλεσμα ελεύθερης σκέψης.
2. Να μην γεννηθεί η Τραγωδία και κατά προέκταση το Θέατρο.
3. Να μην γεννηθεί ή φιλοσοφήσει ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ με αποτέλεσμα να μην υπάρξει ΠΛΑΤΩΝ ο οποίος ήτο μαθητής του ΣΩΚΡΑΤΗ, με αποτέλεσμα να μην υπάρξει ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ο οποίος ήτο μαθητής του ΠΛΑΤΩΝΑ.

Μαραθών.

Θημιστολές.

4. Να καθούν οι προηγούμενες επιστημονικές γνώσεις (ΘΑΛΗΣ, ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ, ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ κ.α.).

5. Να μην υπάρξει Ελληνορωμαϊκός πολιτισμός, Βυζάντιο, Αναγέννηση, δηλαδή ο πολιτισμός όπως τον γνωρίζουμε σήμερα.

Για να καταλάβουμε την σπουδαιότητα των γεγονότων μπορούμε να πούμε ότι μια πιθανή προέκταση της ήττας των προγόνων μας στον ΜΑΡΑΘΩΝΑ ή την ΣΑΛΑΜΙΝΑ ίσως να ήταν η μή ανακάλυψη του ηλεκτρικού ρεύματος και των ωφελειών του. Και πόσα άλλα ακόμη!

Ας δούμε όμως τι είπαν κάποιοι για τις μάχες αυτές :

"Στη ζυγαριά κρινόταν το συμφέρον της παγκόσμιας ιστορίας. Από την μια ο δεσποτισμός της Ανατολής, ένας κόσμος ενωμένος κάτω από έναν κύριο ή ηγεμόνα, από την άλλη χωριστά καθεστώτα, ασημαντα σε έκταση και πλούτο, αλλά εμπορούμενα από την ιδέα του ελεύθερου ατόμου, έστεκαν αντιμέτωπα σε διάταξη μάχης. Ποτέ στην ιστορία δεν αποδείχτηκε πιο ένδοξα η ανωτερότητα της πνευματικής ισχύος επί του υλικού πλούτου, πλούτου που μόνο αξιοκαταφρόνητος δεν ήταν".

Γκέοργκ Χεγκελ
"Φιλοσοφία της Ιστορίας"

"Ελληνική ήττα στην Σαλαμίνα θα σήμαινε το τέλος του δυτικού πολιτισμού και του χαρακτηριστικού γι' αυτόν θεσμού της ελευθερίας.....Χωρίς ελεύθερη ελληνική ενδοχώρα, ο μοναδικός πολιτισμός της πόλεως θα χανόταν, και μαζί του θα καταστρέφονταν και οι αξίες του ίδιου του δυτικού πολιτισμού εν τω γεννάσθαι".

Victor Davis Hanson
"ΣΦΑΓΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ"

"Το έργο ήταν αλήθεια μεγάλο. Η πατρίδα μας ήταν γραφτό να δει πολλές ακόμη ένδοξες ημέρες, αλλά ίσως καμιά δεν μπορεί να συγκριθεί με αυτή της μάχης του Μαραθώνα, όπου οι Έλληνες για πρώτη φορά νίκησαν σε μάχη σώμα με σώμα τους Πέρσες, και πήραν τόσο πολύ θάρρος για τους μετέπειτα αγώνες, αφού μια και μόνο πόλη έφτασε να υπερνικήσει την πολυάριθμη εκείνη στρατιά. Και αν σήμερα που έχουν περάσει δυο χιλιάδες και παραπάνω χρόνια, με θλίψη αναλογιζόμαστε ποια δόξα θα είχε στερηθεί το ελληνικό όνομα, ποια ζημιά θα πάθαινε η ανθρωπότητα αν η Αθήνα, αφού θα είχε νικηθεί και υποταχτεί στους Πέρσες, στερούνταν το μέλλον εκείνο όπου τόσο μεγαλούργησε σε όλους τους κλάδους της ανθρωπίνης αρετής, της γνώσης και της τέχνης, και με αγαλλίαση ασπαζόμαστε τη μνήμη του κατορθώματος, με το οποίο ο κόσμος απαλλάχτηκε από τέτοια συμφορά...".

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ
"ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ"

Κλείνοντας θα ήθελα να απευθύνω ένα ερώτημα :

Γιατί σήμερα δεν δίνουμε την πρέπουσα σημασία σε αυτά τα τόσο σημαντικά γεγονότα;